

Стояновичъ.

Ами вие какво сте?

Сийка.

Нищо.

Стояновичъ

Радвамъ се много.

Сийка

Сполай ви.

Стояновичъ

Кждѣ е господинъ Михайлъ?

Сийка

Повикахъ го сега ей, незнамъ отъ дѣ, кой-знай?
Но трѣбва скоро да се завърне.

Стояновичъ (става)

Тогава по-послѣ щж се срѣщнахъ съ него! .
Сбогомъ, прощавайте!

Сийка.

Ами защо бързате? Защо не постояхте? Още
не сжмъ ви видѣла, вие сявга тжй правите!

Стояновичъ.

Сбогомъ, сбогомъ!

Сийка.

Ехъ идете си съ здравье. Па пакъ елате! (излизать)

Сцена II (?) VII

Михалаки (влязъ и се расхожда изъ стаята, като тѣньника
една духовна пѣсень).

Кйоръ Хасанъ (влязъ сжщо и прави темеляхъ на чорбаджи
Михалака).

Михалаки (важно)

Ха, добръ дошълъ, Хасанъ ага! Хе, казвай се-
га . . . Ти познавашъ ли го, казака? Да го видишъ
познавашъ ли го? . . .